

Tilkinin Mavi Defteri



Çınar BİBER

Tilkinin Mavi Defteri

Çınar BİBER



Yüksek ağaçların gökyüzüne uzandığı ormanın kalbinde, parlak pas turuncusu kürkü ve beyaz göğsü olan zeki bir tilki yaşırdı. İnce kahverengi bir ip ile bağlanmış küçük, mavi kumaş kaplı bir defter taşır, bir kulağının arkasında da minik bir kurşun kalem bulundururdu. Her gün orman patikalarında yürür, kehribar rengi gözleriyle değişiklikleri izlerdi. Gördüğü her şeyi yazardı, çünkü küçük şeylerin bile hatırlanmaya değer olduğuna inanırdı.



Tilkinin defteri ormanın sırlarıyla doluydu. İlk yeşil yaprakların ne zaman altın rengine döndüğünü, çalılıklardaki kırmızı meyvelerin ne zaman olgunlaştığını ve soğuk rüzgârın dallar arasında ilk kez ne zaman fısıldadığını not ederdi. O yazarken gür, ucu beyaz kuyruğu sallanır, sivri kulakları her sesi dinlerdi. Diğer hayvanlar onu sık sık bir şeyler karalarken görürlerdi ama nedenini pek anlamazlardı.



Serin bir sabah tilki yaşı bir meşenin altına oturdu ve mavi defterini açtı. Geçmiş yıllardaki notlarını okudu: ilk kırağının tarihleri, nehrin donduğu gün, kazların güneye uçtuğu hafta. Kehribar rengi gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. Bu yıl bir şey farklıydı. İşaretler daha erken geliyordu. Kalemını sayfaya tıklattı ve komşularına söylemesi gerektiğine karar verdi.



Önce tilki, oyuk bir ağaçta yaşayan, yuvarlak gözlükler ve yosun yeşili bir atkı takan baykuşu ziyaret etti. Baykuş bilgeydi ama kuşkuluydu. "Emin misin, tilki?" diye yumuşakça öttü. "Defterin tarihlerle dolu ama orman kendi ritmini izler." Tilki sabırla başını salladı. "İşte tam da bu," dedi. "Ritim değişti. Şuraya bak." Erken olgunlaşan meyveleri ve ilk soğuk rüzgârı kaydettiği sayfayı gösterdi.



Baykuş defteri yüksek sesle okudu, gözlüklerinin ardındaki altın rengi gözleri kocaman açıldı. "Meyvelerin iki hafta erken olgunlaştığını ve rüzgârın kuzeyden her zamankinden daha erken geldiğini yazmışsın." Tilkiye baktı. "Kayıtların doğruysa, bu yıl kış erken gelecek." Tilki başını salladı. "Soğuk bizi yakalamadan şimdi hazırlanmalıyız." Baykuş haberi yaymaya yardım etmeyi kabul etti.



İlk harekete geçen sincap oldu. Palamut kabuğundan şapkası ve örgü çim çantasıyla ormanda koşturup palamut ve fındık topladı. "Onları nereye gömdüğümü hep unuturum," diye cıvıladı, "ama bu yıl yazacağım!" Tilkinin defteri gibi bir yaprağın üzerine minik bir harita yaptı. Çantasını tekrar tekrar doldururken kabarık kuyruğu heyecanla kıpırdıyordu.



Nazik ve çalışkan tavşan, baykuşun mesajını dikkatle dinledi. Kırmızı yün yeleğini giymişti ve yaklaşan soğuk için endişeleniyordu. "Yuvamın onarıma ihtiyacı var," dedi, burnunu oynatarak. "Ve köklerle meyveler toplamalıyım." Tilki ona defterin kış sayfalarını gösterdi. "Bugün başlarsan zamanın var," dedi nazikçe. Tavşan başını salladı ve çalışmaya koştu.



Bütün ormanda hayvanlar hazırlanmaya başladı. Sincap palamutları oyuk kütüklere depoladı. Tavşan yuvasını yumuşak çim ve çamurla onardı. Baykuş ağaçtan ağaca uçarak herkese tilkinin uyarısını hatırlattı. Tilki komşudan komşuya yürüdü, notlarını paylaştı ve elinden geldiğince yardım etti. Mavi defteri patilerinden hiç uzaklaşmadı ve kurşun kalemi her zaman hazırды.



Bazı hayvanlar emin değildi. "Rüzgâr o kadar soğuk hissettirmiyor," dedi bir kirpi, top gibi kıvrılarak. "Neden acele edelim?" Tilki kirpiye defterini gösterdi ve geçmişteki düzenlere işaret etti. "İşaretlerin hepsi burada," dedi. "Meyveler erken geldi, kazlar daha erken gitti ve ilk kırağı yakın." Kirpi açıldı ve yuvası için fazladan yaprak toplamaya karar verdi.



Gün geçtikçe orman değışti. Yapraklar daha hızlı düřtü ve rüzgâr keskinleřti. Tilki her yeni işareti yazdı: göletteki ilk ince buz, burnunda eriyen kar taneleri, sincabın nefesinin küçük bulutlar yapması. Defteri neredeyse dolmuştu ama yazmaya devam etti. Hayvanlar birlikte çalıştı ve orman telaşlı, neşeli bir hareketlilikle uğulدادı.



Sonra bir sabah tilki defterini açtı ve ilk kırağının tahmin ettiğinden daha erken geldiğini gördü. Baykuşu çağırdı ve birlikte sayfaları okudular. "Kış geldi," dedi tilki sessizce. "Ama biz hazırız." Baykuş rahatlamayla öttü. "Özenli kayıtların bizi kurtardı," dedi. "Defterin olmasaydı asla bilemezdik." Tilki gülümsedi ve kurşun kalemini kulağının arkasına sıkıştırdı.



O gece kar yumuşak, iri taneler halinde yağmaya başladı. Sincap ağzına kadar palamut dolu çantasıyla yuvasına kıvrıldı. Tavşan kırmızı yeleğiyle sıcacık, yuvasına sokuldu. Baykuş yosun yeşili atkısını sarındı ve oyuğundan bembeyaz dünyayı izledi. Ormanın her yerinde hayvanlar tilkinin mavi defteri sayesinde güvende ve sıcacıktı.



Tilki ininde oturdu, defteri patilerinin üzerinde açtı. Mevsimin son sayfasını yazdı: "Kış erken geldi. Herkes güvende." Sincabın, tavşanın ve baykuşun birlikte olduğu küçük bir resim çizdi. Kehribar rengi gözleri sessiz bir mutlulukla parladı. Bir şeyleri yazmanın yalnızca kendisine değil, bütün ormana değişen mevsimlere hazırlanmada yardımcı olduğunu biliyordu.



Sabah hayvanlar tilkinin ininin önünde toplandı. Sincap bir armağan getirdi: tilkinin kurşun kalemi için minik bir palamut kabuğu şapkası. "Böylece onu hiç kaybetmezsin," dedi. Tavşan ona yumuşak yosundan sıcak bir atkı verdi. Baykuş aynı kahverengi iple bağlanmış yeni bir mavi defter sundu. "Gelecek yılın kayıtları için," dedi. Tilkinin gür kuyruğu sevinçle sallandı.



O günden sonra tilki defterini hep yanında tuttu ve diğer hayvanlar da kendi küçük kayıtlarını tutmaya başladı. Sincap fındıklarının haritalarını çizdi. Tavşan bahara kadar olan günleri işaretledi. Baykuş ayın evrelerini yazdı. Özenli kayıtların bilgiyi koruduğunu ve bildiklerini paylaşmanın herkese yardım ettiğini öğrendiler. Orman, herkesin birbirini kolladığı bir yer oldu.



Ve mevsimler deęiřmeye bařladıęında tilki mavi defterini aar, glmser ve "Bakalım bu yıl orman bize ne anlatacak," derdi. Hayvanlar evresine toplanır, hevesle dinlerdi. Biraz sabır ve bolca iyilikle her kışla birlikte gęs gerebileceklerini biliyorlardı. Tilkinin mavi defteri yalnızca tarihlerden oluřan bir kitap deęildi—dostluk ve zen kitabıydı.